

Sposoby sprawdzania osiągnięć edukacyjnych uczniów z języka polskiego

I. Przedmiotem oceniania są:

- A. Wiadomości.
- B. Umiejętności.
- C. Postawa ucznia i jego aktywność.

II. Cele oceniania:

- ✓ Diagnozowanie osiągnięć dydaktycznych ucznia.
- ✓ Informowanie ucznia o poziomie jego osiągnięć edukacyjnych oraz postępach w tym zakresie.
- ✓ Obserwowanie osiągnięć ucznia oraz wspieranie jego rozwoju.
- ✓ Rozbudzanie motywacji uczenia się.
- ✓ Uczenie systematyczności.
- ✓ Rozpoznawanie uzdolnień, zainteresowań i predyspozycji.
- ✓ Gromadzenie informacji do oceny końcowej.

III. Sposoby sprawdzania osiągnięć uczniów:

- recytacja
- odpowiedzi ustne,
- prace klasowe,
- sprawdziany,
- kartkówki,
- testy,
- dyktanda,
- prace domowe,
- zadania wykonywane w zeszycie,
- wypowiedzi pisemne na lekcji,
- prace długoterminowe, m.in. projekty,
- udział w konkursie klasowym, szkolnym, międzyszkolnym, w przedstawieniu,
- różnorodne działania twórcze, w których uczeń prezentuje swoje pasje i wykorzystuje uzdolnienia.

Uczeń może uzyskać ocenę dodatkową za aktywność na lekcjach – 5 plusów odpowiada ocenie bardzo dobrej.

Zadania klasowe, sprawdziany i kartkówki są punktowane, a liczba zebranych punktów przeliczana na stopnie:

Procenty	Ocena
100	celująca

99	- celująca
96 – 98	+ bardzo dobra
89 – 95	bardzo dobra
86 – 88	- bardzo dobra
81 – 85	+ dobra
71 – 80	dobra
66 – 70	- dobra
61 – 65	+ dostateczna
51 – 60	dostateczna
47 – 50	- dostateczna
43 – 46	+ dopuszczająca
33 – 42	dopuszczająca
30 – 32	- dopuszczająca
28 – 29	+ niedostateczna
0 – 27	niedostateczna

IV. Możliwości poprawiania ocen

Sprawdziany są zapowiadane uczniom z co najmniej tygodniowym wyprzedzeniem. Uczeń ma prawo do poprawy każdej oceny z testów, sprawdzianów i prac klasowych w terminie i formie ustalonej przez nauczyciela, nie później niż w ciągu dwóch tygodni od jej otrzymania. Poprawa nie przysługuje uczniowi, który otrzymał ocenę niedostateczną za niesamodzielną pracę. Uczeń może przystąpić do poprawy każdej oceny tylko jeden raz. Kartkówki z lekcji bieżących tj. trzech ostatnich lekcji mogą być przeprowadzane bez wcześniejsze zapowiedzi. Uczeń nie ma prawa do poprawy ocen z kartkówek.

V. Ustalenie oceny śródrocznej i rocznej.

Wystawiona przez nauczyciela ocena śródroczna lub roczna nie jest średnią arytmetyczną ocen częściowych. Ocena śródroczna/roczna ustalana jest na podstawie ocen częściowych.

Uczeń otrzymuje śródroczną lub roczną ocenę celującą w przypadkach:

- a) gdy zdobył ocenę 6 (cel) z prac obowiązkowych,
- b) gdy zdobył ocenę 5 (bdb) z prac obowiązkowych i jest laureatem konkursu przedmiotowego na etapie powiatowym, rejonowym czy ogólnopolskim lub zakwalifikował się do etapu wojewódzkiego,
- c) gdy jest laureatem etapu wojewódzkiego konkursu przedmiotowego.

Możliwości poprawy wystawionej przez nauczyciela przedmiotu oceny rocznej i zasady organizowania egzaminów sprawdzających, klasyfikacyjnych i poprawkowych regulują Szczegółowe Zasady Oceniania Wewnątrzszkolnego zawarte w Statucie Szkoły.

VI. Kryteria ocen

OCENA CELUJĄCA

Uczeń:

- opanował umiejętności zapisane w podstawie programowej,
- samodzielnie rozwiązuje problemy i ćwiczenia o dużym stopniu trudności,
- czyta ze zrozumieniem teksty kultury przewidziane w programie, potrafi analizować i interpretować je w sposób pogłębiony i wnikliwy, posługując się terminologią z podstawy programowej,
- posługuje się bogatym i różnorodnym słownictwem oraz poprawnym językiem zarówno w mowie, jak i w piśmie,
- aktywnie uczestniczy w lekcjach (pełni funkcję asystenta nauczyciela) i zajęciach pozalekcyjnych,
- z powodzeniem bierze udział w konkursach tematycznie związanych z językiem polskim,
- tworzy wypowiedzi pisemne zgodnie z wyznacznikami gatunkowymi, poprawne pod względem kompozycji, spójności wypowiedzi, językowym, ortograficznym i interpunkcyjnym,
- odznacza się samodzielnością i dojrzałością sądów,
- wzorowo wykonuje prace domowe i zadania dodatkowe,
- współpracuje w zespole, często odgrywając rolę lidera,
- wykorzystuje wiedzę, umiejętności i zdolności twórcze (kreatywność) przy odbiorze i analizie tekstów oraz tworzeniu wypowiedzi.

OCENA BARDZO DOBRA

Uczeń:

- opanował umiejętności zapisane w podstawie programowej,
- samodzielnie rozwiązuje problemy i ćwiczenia o znacznym stopniu trudności,
- czyta ze zrozumieniem teksty kultury przewidziane w programie, potrafi analizować samodzielnie, podejmuje próby interpretacji,
- posługuje się bogatym słownictwem i poprawnym językiem zarówno w mowie, jak i w piśmie,
- aktywnie uczestniczy w lekcjach i zajęciach pozalekcyjnych,
- bierze udział w konkursach tematycznie związanych z językiem polskim,
- tworzy wypowiedzi pisemne zgodnie z wyznacznikami gatunkowymi, w większości poprawne pod względem kompozycji, spójności wypowiedzi, językowym, ortograficznym i interpunkcyjnym,
- aktywnie uczestniczy w lekcjach,
- wykonuje prace domowe, często angażuje się w zadania dodatkowe.

OCENA DOBRA

Uczeń:

- w większości opanował umiejętności zapisane w podstawie programowej,

- samodzielnie rozwiązuje zadania o niewielkim lub średnim stopniu trudności, a z pomocą nauczyciela – trudne,
- czyta ze zrozumieniem teksty kultury przewidziane w programie, samodzielnie odnajduje w nich informacje,
- w wypowiedziach ustnych i pisemnych popełnia niewiele błędów językowych, ortograficznych i stylistycznych,
- bierze czynny udział w lekcji,
- wykonuje prace domowe, czasem także nieobowiązkowe.

OCENA DOSTATECZNA

Uczeń:

- częściowo opanował umiejętności zapisane w podstawie programowej,
- samodzielnie wykonuje tylko zadania łatwe; trudniejsze problemy i ćwiczenia rozwiązuje przy pomocy nauczyciela,
- odnajduje w tekście informacje podane wprost, rozumie dosłowne znaczenie większości wyrazów w tekstach dostosowanych do poziomu edukacyjnego,
- w wypowiedziach ustnych i pisemnych popełnia błędy językowe, ortograficzne i stylistyczne; wypowiedzi cechuje ubogie słownictwo,
- wypowiada się krótko, ale wypowiedź jest na ogół uporządkowana,
- niekiedy popełnia rażące błędy językowe zakłócające komunikację,
- rzadko aktywnie uczestniczy w lekcjach,
- wykonuje obowiązkowe prace domowe, ale popełnia w nich błędy.

OCENA DOPUSZCZAJĄCA

Uczeń:

- opanował w niewielkim stopniu umiejętności zapisane w podstawie programowej,
- większość zadań, nawet bardzo łatwych, wykonuje jedynie przy pomocy nauczyciela,
- czyta niezbyt płynnie, niewłaściwie akcentuje wyrazy, nie stosuje odpowiedniej intonacji,
- ma problemy z czytaniem tekstów kultury, ale podejmuje próby ich odbioru,
- nie potrafi samodzielnie analizować i interpretować tekstów,
- w wypowiedziach ustnych i pisemnych popełnia rażące błędy utrudniające komunikację, ma ubogie słownictwo i trudności z formułowaniem nawet prostych zdań,
- nie jest aktywny na lekcjach, ale wykazuje chęć do pracy, stara się wykonywać polecenia nauczyciela,
- pracuje niesystematycznie, wymaga stałej zachęty do pracy,
- często nie potrafi samodzielnie wykonać pracy domowej, ale podejmuje próby.

OCENA NIEDOSTATECZNA

Uczeń:

- nie opanował nawet podstawowych wiadomości, ma bardzo duże braki w wiedzy

i umiejętnościach z zakresu podstawy programowej,

- ma kłopoty z techniką czytania,
- nie odnajduje w tekście informacji podanych wprost, nie rozumie dosłownego znaczenia wielu wyrazów w tekstach dostosowanych do poziomu edukacyjnego,
- nie wykonuje zadań ani poleceń nauczyciela,
- wykazuje się niechęcią do nauki,
- zaniedbuje wykonywanie prac domowych,
- nie angażuje się w pracę grupy.

Formy i metody pracy z uczniami z opiniami i orzeczeniami PPP – język polski

Dostosowanie wymagań edukacyjnych do potrzeb psychofizycznych i edukacyjnych.

1. zmniejszanie ilości, stopnia trudności i obszerności zadań,
2. dzielenie materiału na mniejsze partie, wyznaczanie czasu na ich opanowanie i odpytywanie,
3. wydłużanie czasu na odpowiedź, przeczytanie lektury,
4. odwoływanie się do znanych sytuacji z życia codziennego,
5. częste podchodzenie do ucznia w trakcie samodzielnej pracy w celu udzielania dodatkowej pomocy, wyjaśnień,
6. zajęcia w ramach zespołu dydaktyczno – wyrównawczego,
7. dokończenie w domu niektórych prac wykonywanych na lekcjach,
8. większa ilość czasu i powtórzeń na opanowanie materiału,
9. docenianie i nagradzanie wysiłków ucznia oraz motywowanie do pracy,
10. wspieranie ucznia w wykonywaniu obowiązków szkolnych,
11. kształtowanie nawyku systematycznego uczenia się,
12. częste przypominanie i utrwalanie omówionego materiału.

Dysleksja rozwojowa, dysortografia.

1. większa ilość czasu na czytanie tekstów, poleceń, instrukcji, szczególnie podczas samodzielnej pracy lub sprawdzianów, w miarę potrzeby pomagać w ich odczytaniu,
2. w miarę możliwości przygotowywać sprawdziany i kartkówki w formie testów,
3. czytanie lektur szkolnych lub innych opracowań rozłożyć w czasie,
4. uwzględniać trudności w rozumieniu treści, szczególnie podczas samodzielnej pracy z tekstem, dawać więcej czasu, instruować lub zalecać przeczytanie tekstu wcześniej w domu,
5. częściej sprawdzać zeszyty szkolne ucznia, ustalić sposób poprawy błędów, czuwać nad wnikliwą ich poprawą, oceniać poprawność i sposób wykonania prac,
6. dyktanda sprawdzające można organizować indywidualnie,
7. w przypadku trudności w redagowaniu wypowiedzi pisemnych uczyć tworzenia schematów pracy, planowania kompozycji wypowiedzi (wstęp, rozwinięcie, zakończenie),
8. nie obniżać ocen za błędy ortograficzne i graficzne w wypracowaniach,

9. dawać więcej czasu na prace pisemne, sprawdzać, czy uczeń skończył notatkę z lekcji, w razie potrzeby skracać wielkość notatek,
10. przypadku trudności z odczytaniem pracy odpytać ucznia ustnie,
11. pozwalać na wykonywanie prac na komputerze,

Dysortografia.

1. większa ilość czasu na czytanie tekstów, poleceń, instrukcji, szczególnie podczas samodzielnej pracy lub sprawdzianów, w miarę potrzeby pomagać w ich odczytaniu,
2. w miarę możliwości przygotowywać sprawdziany i kartkówki w formie testów,
3. czytanie lektur szkolnych lub innych opracowań rozłożyć w czasie,
4. uwzględniać trudności w rozumieniu treści, szczególnie podczas samodzielnej pracy z tekstem, dawać więcej czasu, instruować lub zalecać przeczytanie tekstu wcześniej w domu,
5. częściej sprawdzać zeszyty szkolne ucznia, ustalić sposób poprawy błędów, czuwać nad wnikliwą ich poprawą, oceniać poprawność i sposób wykonania prac,
6. dyktanda sprawdzające można organizować indywidualnie,
7. w przypadku trudności w redagowaniu wypowiedzi pisemnych uczyć tworzenia schematów pracy, planowania kompozycji wypowiedzi (wstęp, rozwinięcie, zakończenie),
8. nie obniżać ocen za błędy ortograficzne i graficzne w wypracowaniach,
9. dawać więcej czasu na prace pisemne, sprawdzać, czy uczeń skończył notatkę z lekcji, w razie potrzeby skracać wielkość notatek,
10. przypadku trudności z odczytaniem pracy odpytać ucznia ustnie,
11. pozwalać na wykonywanie prac na komputerze,

Dysortografia

1. większa ilość czasu na czytanie tekstów, poleceń, instrukcji, szczególnie podczas samodzielnej pracy lub sprawdzianów, w miarę potrzeby pomagać w ich odczytaniu,
2. w miarę możliwości przygotowywać sprawdziany i kartkówki w formie testów,
3. czytanie lektur szkolnych lub innych opracowań rozłożyć w czasie,
4. uwzględniać trudności w rozumieniu treści, szczególnie podczas samodzielnej pracy z tekstem, dawać więcej czasu, instruować lub zalecać przeczytanie tekstu wcześniej w domu,
5. częściej sprawdzać zeszyty szkolne ucznia, ustalić sposób poprawy błędów, czuwać nad wnikliwą ich poprawą, oceniać poprawność i sposób wykonania prac,
6. dyktanda sprawdzające można organizować indywidualnie,
7. w przypadku trudności w redagowaniu wypowiedzi pisemnych uczyć tworzenia schematów pracy, planowania kompozycji wypowiedzi (wstęp, rozwinięcie, zakończenie),
8. nie obniżać ocen za błędy ortograficzne i graficzne w wypracowaniach,
9. dawać więcej czasu na prace pisemne, sprawdzać, czy uczeń skończył notatkę z lekcji, w razie potrzeby skracać wielkość notatek,
10. przypadku trudności z odczytaniem pracy odpytać ucznia ustnie,

11. pozwalać na wykonywanie prac na komputerze,

Kształcenie specjalne, upośledzenie w stopniu lekkim

1. umożliwianie pracy w małych grupkach, korzystając ze wsparcia i kompetencji kolegów,
2. praca na konkretach z uwzględnieniem krótkotrwałych okresów koncentracji,
3. kierowanie krótkich i zrozumiałych poleceń,
4. korzystać z różnych pomocy dydaktycznych,
5. uwzględnianie wolnego tempa uczenia się; więcej czasu na opanowanie materiału, materiał podzielony na mniejsze partie,
6. angażowanie do wypowiedzi ustnej,
7. przy ocenianiu uwzględnianie możliwości wystąpienia błędów mających związek z wadą wymowy,
8. stosowanie pytań naprowadzających, wyjaśnianie poleceń podczas sprawdzianów,
9. zwracanie szczególnej uwagi na odróżnianie istotnych szczegółów; podkreślanie markerem rzeczy ważnych do zapamiętania; stosowanie ćwiczeń doskonalących szybkość i precyzyjność spostrzegania,
10. uwzględnianie w ocenie wkładu pracy w wykonanie ćwiczenia,
11. stosowanie różnorodnych form wzmocnień pozytywnych w celu zwiększenia motywacji,
12. udział w dodatkowych zajęciach,
13. udzielenie pomocy w uzupełnianiu istotnych braków programowych,
14. motywowanie do pracy i nagradzanie najmniejszych sukcesów ucznia.

Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla ucznia słabo słyszącego

1. zapewnienie dobrego oświetlenia klasy oraz miejsca dla dziecka w pierwszej ławce w rzędzie od okna,
2. nauczyciel mówiąc do całej klasy, powinien stać w pobliżu dziecka zwrócony twarzą w jego stronę,
3. należy mówić do dziecka wyraźnie, używając normalnego głosu i intonacji, upewniając się, czy polecenia kierowane do całej klasy są właściwie rozumiane przez dziecko - w przypadku trudności zapewnić mu dodatkowe wyjaśnienia, sformułować inaczej polecenie,
4. w czasie lekcji - używanie jak najczęściej pomocy wizualnych,
5. pisanie ze słuchu – należy stosować ćwiczenia w pisaniu ze słuchu tylko wyrazów lub zdań
6. wcześniej z dzieckiem utrwalonych, w oparciu o znane mu słownictwo. Można także to zadanie zastąpić inną formą ćwiczeń w pisaniu,
7. przy ocenie prac pisemnych nie należy uwzględniać błędów wynikających z niedosłuchu,
8. przy ocenie osiągnięć ucznia szczególnie doceniać własną aktywność i wkład pracy, a także jego stosunek do obowiązków szkolnych (systematyczność, obowiązkowość, dokładność).

Dostosowanie wymagań edukacyjnych dla ucznia z zespołem Aspergera

1. omawianie niewielkich partii materiału i o mniejszym stopniu trudności (pamiętając, że obniżenie wymagań nie może zejść poniżej podstawy programowej),
2. systematyczne przywoływanie uwagi i kontaktu wzrokowego,
3. stosowanie prostych, jasnych komunikatów bezpośrednio do ucznia,
4. ustalenie systemu nagradzania za właściwe zachowanie i aktywność na lekcji i konsekwentnie jego wdrażanie i przestrzeganie,
5. wydłużenie lub ustalenie określonego czasu pracy (odliczanie upływu czasu na wykonanie zadania),
6. przygotowanie ucznia do wszelkich zmian w otoczeniu i rozkładzie dnia,
7. utrzymywanie systematycznych kontaktów z rodzicami ucznia,
8. zachęcanie do nawiązywania kontaktów z rówieśnikami,
9. nie krytykować, nie oceniać negatywnie wobec klasy,
10. korzystać z pomocy nauczyciela wspomagającego przy odczytywaniu poleceń i tekstów oraz przy zapisywaniu odpowiedzi.